

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร
ในเขตกรุงเทพมหานคร
PERSONAL FINANCIAL PLANNING IN BANGKOK

ชฎาพร คุณชื่น
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Chadaporn Khunchuen

Email: tangmay.barver@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking,
Ramkhamhaeng University
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test และสถิติความแปรปรวนทางเดียว (one way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมี เพศ รายได้ต่อเดือน การศึกษา และอาชีพ ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงิน ต่างกัน แต่กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมี อายุ และ สถานภาพ ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

คำสำคัญ : พฤติกรรมทางการเงิน; การวางแผนทางการเงิน; ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

Abstract

The objectives of this study were 1) to study about personal financial planning in Bangkok 2) to study about personal financial planning in Bangkok separated by personal factors.

The sample group was 400 people of working in Bangkok financial planning. The questionnaire was used as a tool for collecting the data which analyzed by using the frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses was tested by Independent Sample (t-test), One way ANOVA (F-test), in case of it found differences, can be compare by pairs using the LSD method.

The result of hypothesis testing showed that people in Bangkok who have the with different age, Occupation, education level and monthly income making the financial planning differently. But people in Bangkok financial planning with different gender and status making the financial planning is not different.

Keywords: financial behavior; planning financial; people in Bangkok

บทนำ

การดำเนินชีวิตของประชากรส่วนมากจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ รายได้ และค่าใช้จ่ายภายในชีวิตประจำวันบางครั้งอาจจะเกิดปัญหาตามมา เราทุกคนควรจะทำอย่างไรเพื่อให้มีเงินสำรองเก็บไว้สำหรับเหตุการณ์ในอนาคตและเผื่อไว้ใน เหตุการณ์ฉุกเฉิน หรือสามารถใช้จ่ายได้อย่างไม่ติดขัด มีเงินใช้ยามฉุกเฉิน มีค่ารักษาพยาบาลในการดูแลตนเอง จึงจำเป็นต้องมีแผนการลงทุนที่ดีและมีประสิทธิภาพเพื่อทำให้สามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ เช่น ภาษีเงินเพื่อ และการใช้จ่ายเพื่อสนองความต้องการของบุคคลเองซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้ทรัพย์สินที่มีไม่สามารถเพิ่มพูนขึ้นได้

ประชากรส่วนใหญ่มองว่า การวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องที่ยุ้งยาก ซับซ้อนไม่อยากจะศึกษา และปฏิบัติตาม แต่ถ้ายังไม่สนใจ อนาคตก็ยิ่งยุ่งยาก เมื่อเจออุปสรรคก็จะตั้งตัวไม่ทัน การวางแผนทางการเงินจึงเป็นเหมือนแผนที่ที่คอยช่วยนำทางไปสู่จุดหมายได้โดยไม่หลงทางดังนั้นถ้ายังวางแผนเร็วเท่าไรก็ จะทำให้ถึงจุดหมายได้เร็วขึ้นเท่านั้น

การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคน และจะยิ่งจำเป็นมากขึ้นในอนาคตข้างหน้า เนื่องจากความไม่แน่นอนในชีวิตมีมากขึ้น ทั้งด้านความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจการวางแผนทางการเงินที่ดีถือได้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและจะทำให้ทุกคนมีอิสรภาพทางการเงินมากขึ้นได้เพราะถ้าหากรู้ว่าชีวิตเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ทุกคนก็ควรจะใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาทมีสติอยู่ตลอดเวลาการวางแผนทางการเงินจึงถือได้ว่าเป็นแบบอย่างของการใช้ชีวิตอย่างมีเป้าหมายและเดินตามเป้าหมายได้อย่างถูกต้องแม่นยำซึ่งคนที่มีการวางแผนทางการเงินที่ดีก็ย่อมทำให้มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมองเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของการวางแผนทางการเงินจึงมุ่งหมายที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครทั้งเรื่องของรายได้ การใช้จ่าย การออม การลงทุน และปัจจัยเสี่ยงต่างๆที่อาจเกิดขึ้นเพื่อให้ประชากรได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการวางแผนทางการเงินในโลกยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วแบบไร้ทิศทาง และรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับถ้ามีการกำหนดแนวทางและเป้าหมายให้มีแบบแผนในการดำเนินชีวิตไว้อย่างชัดเจนและเป็นขั้นเป็นตอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย กลุ่มตัวแปรอิสระ คือปัจจัยส่วนบุคคล อันประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพ ส่วนตัวแปรตาม คือ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร มี 4 ด้าน อันประกอบด้วย ด้านรายได้, ด้านการใช้จ่าย, ด้านการออม และด้านการลงทุน
2. ด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน
3. ด้านระยะเวลาในการศึกษา ใช้เวลาในการศึกษา ระหว่างเดือนมีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคม 2562

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการเงินทั้งภาครัฐและเอกชน ในการนำผลการวิจัย ในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาและสามารถออกผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย ให้ตรงกับความต้องการของผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงินได้

ทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แยกการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านรายได้

สนทยา เขมรัตน์, ดวงใจ เขมรัตน์, ธาณี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญชัย, 2555, หน้า 10 กล่าวไว้ว่า ด้านรายได้ คือ รายได้หลักที่มาจากเงินเดือนประจำค่าตำแหน่ง เงินช่วยเหลือสวัสดิการต่างๆ รายได้พิเศษ หรือรายได้ที่ได้มาจากอาชีพเสริมนอกจากนี้แล้วรายได้ยังหมายถึง ผลประโยชน์ที่บุคคลควรได้รับจากการประกอบอาชีพโดยอาจจะอยู่ในรูปที่เป็นตัวเงิน หรือในรูปสินทรัพย์อื่นๆ

พัฒน์ ทองพึ้ง, 2556, หน้า 5-6 กล่าวไว้ว่า ด้านรายได้ หมายถึง เงินที่ได้รับมาเป็นเงินสด เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง เงินโบนัส เงินประจำตำแหน่ง ค่าคอมมิชชั่น เงินปันผล ดอกเบี้ยเงินรับ เงินค่าสวัสดิการ เงินช่วยเหลือ ค่ากรรมธรรม์ประกันชีวิต เงินบำเหน็จบำนาญ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินประกันสังคม และรายได้อื่นๆ

ด้านการใช้จ่าย

พัฒน์ ทองพึ้ง, 2555, หน้า 6 กล่าวไว้ว่า ด้านการใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปในรูปของเงินสด เช่น การใช้จ่ายเพื่อ การดำรงชีวิตประจำวัน การใช้จ่ายเพื่อซื้อสินทรัพย์ การใช้จ่ายในการชำระหนี้ (ค่า ผ่อนบ้าน ค่าผ่อนรถ) ค่าเบี้ยประกัน ค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพและ รักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน รวมถึงค่าใช้จ่ายเพื่อการ ลงทุนต่างๆ ด้วย เช่น การลงทุนในหลักทรัพย์

สนทยา เขมรัตน์, ดวงใจ เขมรัตน์, ธาณี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญชัย, 2555, หน้า 12 ได้กล่าวไว้ว่า ด้านการใช้จ่าย หมายถึง การที่บุคคลแต่ละคนตัดสินใจใช้จ่ายเงินที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นการใช้จ่ายเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและสามารถประเมินความต้องการและความจำเป็นก่อนที่จะใช้เงินรวมถึงการบริจาค ให้กับสังคมเมื่อมีความพร้อม นอกจากนี้แล้ว การใช้จ่ายอาจจะหมายถึง จำนวน เงินที่ไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการต่างๆในการดำรงชีวิต หรือรายจ่ายที่เกิดขึ้นอื่นๆ เช่น เงินบริจาค ค่าเบี้ยประกัน หรือรายจ่ายที่มีใช้การบริโภค

ด้านการออมเงิน

สุภารัตน์ พิมลรัตน์กานต์, 2555, หน้า 42 ด้านการออม คือ การแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อเก็บสะสมไว้ใช้จ่ายกับ วัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เก็บไว้เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน หรือเก็บไว้เพื่อใช้ใน อนาคต เพื่อให้

สามารถได้ในสิ่งที่ต้องการหรือสามารถทำในสิ่งที่ต้องการได้ การออมส่วนใหญ่มักจะอยู่ในรูปแบบที่มีโอกาสสูญเสียเงินต้นต่ำและได้รับ อัตราผลตอบแทนที่ไม่สูงนักเมื่อเทียบกับการลงทุน

พัฒน์ ทองทึ่ง, 2556, หน้า 6 ด้านการออม คือ การแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งมาทำการเก็บสะสมที่ละน้อย แล้วค่อยๆเพิ่มจำนวนจนกลายเป็นปริมาณเงินที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้สามารถใช้จ่ายกับวัตถุประสงค์ต่างๆตามที่ ตั้งเป้าหมายไว้ได้ เช่น เพื่อใช้ในอนาคต เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน การออมถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการวางแผนทางการเงิน การมีวินัยในการใช้จ่าย ไม่ฟุ่มเฟือย จะสามารถส่งผลทำให้บุคคล ประสบความสำเร็จในการออมเงินได้

ด้านการลงทุน

อนิศา เซ็นนันท์ (2547:33-35) หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคัตด้วยการนำเงินที่มีไปใช้สร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น การลงทุนโดยทั่วไปเราจะมีลักษณะเป็นเจ้าของกิจการ/เงิน ซึ่งสิ่งที่จะต้องพบคู่กับการลงทุนอยู่เสมอ คือ ความเสี่ยง โดยถ้าต้องการ ผลตอบแทนสูงแนวโน้มความเสี่ยงที่พบก็จะสูงตามไปด้วย เราซึ่งอยู่ในฐานะผู้ลงทุนเอง จึงต้องบริหารจัดการเงินให้ดี เพื่อป้องกันความเสี่ยงอันอาจจะเกิดจากการลงทุนนั้น เพราะเราต้อง รับผิดชอบ ความเสี่ยงจากการขาดทุน หรือการไม่ได้รับเงินคืนด้วยตนเอง

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย(2552:4) หมายถึง การใช้สอยทรัพยากรในลักษณะต่าง ๆโดยหวังจะได้รับผลตอบแทนกลับมามากกว่าที่ลงทุนไปในอัตราที่พอใจภายใต้ความเสี่ยงที่เหมาะสม เช่น การลงทุนในตลาด หลักทรัพย์ การลงทุนในบ้านและที่ดิน การลงทุนทองคำ

1.8.1. ประเภทของการลงทุน การลงทุนสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นการลงทุนของผู้บริโภค เกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร เช่น รถยนต์ เครื่องซักผ้า ฯลฯ เป็นการลงทุนที่ไม่ได้หวังกำไรในรูปของตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้นมากกว่า

2) การลงทุนในธุรกิจ (Business of economic Investment) เป็นการลงทุนโดยการซื้อขายทรัพย์สิน เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่ารายได้ที่ได้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน เป้าหมายของการลงทุนคือกำไร กำไรจะเป็นตัวดึงดูดให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนประเภทนี้ เช่น สินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน อาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการผลิตสินค้า และบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค เป็นการลงทุนที่มุ่งหวังกำไร

3) การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or securities Investment) เป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นการซื้อสินทรัพย์ในรูปของหลักทรัพย์ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หรือหุ้นทุน จัดเป็นการลงทุนทางอ้อม คือผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการจะเป็นผู้ประกอบการเนื่องจากไม่พร้อมรับความเสี่ยง ผู้ลงทุนเหล่านี้อาจหันมาซื้อหลักทรัพย์ที่ตนพอใจที่จะลงทุน โดยได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย หรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของ หลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้กำไรหรือการขาดทุน จากการขายหลักทรัพย์

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่เรียกว่า การวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non – Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำ หรือควบคุมตัวแปรใด ๆ เป็นการรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross Sectional Studies) คือการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

ประชากรที่ทำการวิจัยในครั้งนี้ คือประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร แต่ผู้วิจัยไม่สามารถระบุจำนวนประชากรที่แน่นอนได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non – Probability) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ

การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนั้น เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถระบุจำนวนประชากรที่แน่นอนได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1967) ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลประมาณ 5% ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 400 คน

แบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปทางด้านบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพ ลักษณะของคำถามจะเป็นการตั้งคำถามแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) โดยใช้มาตราการวัดแบบ Nominal และ Ordinal จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จะประกอบไปด้วย คำถามเกี่ยวกับ 1) ด้านรายได้ 2) ด้านการใช้จ่าย 3) ด้านการออม 4) ด้านการลงทุน โดยลักษณะแบบสอบถามจะเป็นการตั้งคำถามในลักษณะการกำหนดค่าคำตอบ (Rating) จำนวน 18

ข้อ และข้อคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) จำนวน 1 ข้อ ซึ่งได้มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ ระดับความสำคัญมากที่สุด = 5, ระดับความสำคัญมาก = 4, ระดับความสำคัญปานกลาง = 3, ระดับความสำคัญน้อย = 2 และระดับความสำคัญน้อยที่สุด = 1

ช่วงเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยการประเมินความสำคัญ กำหนดให้ $4.21 - 5.00 =$ ระดับความสำคัญมากที่สุด, $3.41 - 4.20 =$ ระดับความสำคัญมาก, $2.61 - 3.40 =$ ระดับความสำคัญปานกลาง, $1.81 - 2.60 =$ ระดับความสำคัญน้อย และ $1.00 - 1.80 =$ ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1 **สถิติพรรณนา** (Descriptive Statistics) นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละและความถี่ ในการอธิบายตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพ และใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

2 **สถิติอนุมาน หรือสถิติเชิงอ้างอิง** (Inferential Statistics) นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมเงินต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t - test และผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีด้านอายุ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพ ทำให้การวางแผนทางการเงิน ต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One way ANOVA หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีระดับความคิดเห็นปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดและมากโดยเรียงลำดับได้ ดังนี้ 1)ด้านการออม 2)ด้านการใช้จ่าย 3)ด้านรายได้ 4)ด้านการลงทุน

2. ผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

2.1 ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ และสถานภาพ ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

2.2 ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ รายได้ต่อเดือน การศึกษา และอาชีพ ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงิน ต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และมีความคิดเห็นการวางแผนทางการเงิน รายด้าน ดังนี้

1.1) ด้านรายได้ ของผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับความคิดเห็นปานกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีรายได้หลักมาจาก เงินเดือนหรือค่าจ้าง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สนทยา เข็มรัตน์, ดวงใจ เข็มรัตน์, ธาณี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญ

ชัย (2555) ที่ว่า รายได้หลัก เป็น รายได้ที่ได้มาจากเงินเดือนประจำค่าตำแหน่ง เงินช่วยเหลือ สวัสดิการต่างๆ รายได้พิเศษ หรือรายได้ที่ได้มาจากอาชีพเสริม นอกจากนี้รายได้ยังหมายถึง ผลประโยชน์ที่บุคคลควรได้รับจากการประกอบอาชีพ โดยอาจจะอยู่ในรูปที่เป็นตัวเงินหรือในรูปสินทรัพย์อื่นๆ และสอดคล้องกับแนวคิดของ พัฒน์ ทองทึง (2556) ที่ว่า รายได้ หมายถึง เงินที่ได้รับมาเป็นเงินสด เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง เงินโบนัส เงินประจำตำแหน่ง ค่าคอมมิชชั่น เงินปันผล ดอกเบี้ยเงินรับ เงินค่าสวัสดิการ เงินช่วยเหลือ ค่ากรรมธรรม์ประกันชีวิต เงินบำเหน็จบำนาญ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินประกันสังคม และรายได้อื่นๆ

1.2) ด้านการใช้จ่าย ของผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็นปานกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จะมีการวางแผนการใช้จ่ายที่ดีพอสมควร เพื่อให้มีเงินเพียงพอในการใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สนทยา เขมรัตน์, ดวงใจ เขมรัตน์, ธาณี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญชัย (2555) ที่ว่า บุคคลแต่ละคนจะตัดสินใจใช้จ่ายเงินที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเกิดความคุ้มค่าและสามารถประเมินความต้องการหรือ ความจำเป็นก่อนที่จะใช้จ่ายเงินรวมถึงการบริจจาคให้กับสังคมเมื่อมีความพร้อมเป็นเงินที่ไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการต่างๆในการดำรงชีวิต และแนวคิดของ พัฒน์ ทองทึง, 2555, หน้า 6 กล่าวไว้ว่า ด้านการใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปในรูปของเงินสด เช่น การใช้จ่ายเพื่อ การดำรงชีวิตประจำวัน การใช้จ่ายเพื่อซื้อสินทรัพย์ การใช้จ่ายในการชำระหนี้ (ค่าผ่อนบ้าน ค่าผ่อนรถ) ค่าเบี้ยประกัน ค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพและ รักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน รวมถึงค่าใช้จ่ายเพื่อการ ลงทุนต่างๆด้วย เช่น การลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นต้น ทั้งยังมีความสอดคล้องกับ พิมพีใจ สุขสวัสดิ์ (2558) ที่ว่า การใช้จ่ายจะเกี่ยวข้องกับ “สิ่งของหรือการบริการในด้านต่างๆ” ที่มีความ จำเป็นต่อการครองชีพที่ครัวเรือนจะต้องซื้อหรือจ่ายด้วยเงินสด หรือการได้มาโดยที่ไม่ได้ซื้อหรือจ่าย

1.3) ด้านการออม ของผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็น ปานกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จะมีการออมเงิน เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการถือนเงินของ สุदारัตน์ พิมลรัตน์กานต์ , 2555 , หน้า 42 ด้านการออม คือ การแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อเก็บสะสม ไว้ใช้จ่ายกับ วัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เก็บไว้เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน หรือเก็บไว้เพื่อใช้ใน อนาคต เพื่อให้สามารถได้ในสิ่งที่ต้องการหรือสามารถทำในสิ่งที่ต้องการได้ การออมส่วนใหญ่มักจะอยู่ในรูปแบบที่มีโอกาสสูญเสียเงินต้นต่ำและได้รับ อัตราผลตอบแทนที่ไม่สูงนัก เมื่อเทียบกับการลงทุน และมีความสอดคล้องกับ พัฒน์ ทองทึง, 2556, หน้า 6 ด้านการออม คือ การแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งมาทำการเก็บสะสมที่ละน้อย แล้วค่อยๆเพิ่มจำนวนจนกลายเป็นปริมาณเงินที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้สามารถใช้จ่ายกับวัตถุประสงค์ต่างๆตามที่ ตั้งเป้าหมายไว้ได้ เช่น เพื่อใช้ในอนาคต เพื่อ

ใช้ในยามฉุกเฉิน การออมถือเป็น สิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการวางแผนทางการเงิน การมีวินัยในการใช้จ่าย ไม่ฟุ่มเฟือย จะสามารถส่งผลทำให้บุคคล ประสบความสำเร็จในการออมเงินได้

1.4) ด้านการลงทุน ของผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็นปานกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ จะมีการแบ่งรายได้หรือเงินออมส่วนหนึ่งเพื่อนำไปลงทุนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จันทรพีญ บุญญา(2552:4) หมายถึง การใช้สอยทรัพยากรในลักษณะต่าง ๆ โดยหวังจะได้รับผลตอบแทนกลับมามากกว่าที่ลงทุนไปในอัตราที่พอใจภายใต้ความเสี่ยงที่เหมาะสม เช่น การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ การลงทุนในบ้านและที่ดิน การลงทุนทองคำ และ อนุสัญญา (2547:33-35) หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคตด้วยการนำเงินที่มีไปใช้สร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น การลงทุนโดยทั่วไป เราจะมีลักษณะเป็นเจ้าของกิจการ/เงิน ซึ่งสิ่งที่จะต้องพบคู่กับการลงทุนอยู่เสมอ คือความเสี่ยงโดยถ้าต้องการผลตอบแทนสูงแนวโน้มความเสี่ยงที่พบก็จะสูงตามไปด้วย เราซึ่งอยู่ในฐานะผู้ลงทุนเองจึงต้องบริหารจัดการเงินให้ดีเพื่อป้องกันความเสี่ยงอันอาจจะเกิดจากการลงทุนนั้น เพราะเราต้องรับผิดชอบต่อความเสี่ยงจากการขาดทุน หรือการไม่ได้รับเงินทุนคืนด้วยตนเอง ทั้งยังมีความสอดคล้องกับ เพชร ชุมทรัพย์ (2544 :1) การลงทุน อาจหมายถึง การซื้ออสังหาริมทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบัน ซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลา

2. ผลการศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพ และสถานภาพ สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

2.1) ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยรวม ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิง ต่างมีความต้องการที่จะมีการวางแผนทางการเงินเหมือนกัน ซึ่งผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์ (2552) ได้ศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ต่างกัน มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวิรัตน์, ดวงใจ เขมวิรัตน์, ธาณี คงเพชร และ พรประภา แสงสินเจริญ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้และทัศนคติ ของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล และทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.2) ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยรวม ไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครทุกช่วงอายุ จะมีการวางแผนทางการเงินที่เหมือนกัน ซึ่งผลไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันชัย แก้วสุมาลี (2552) ได้ศึกษาเรื่องความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มที่มีระดับอายุมากกว่า มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานแต่ละด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และ ด้านทรัพย์สินเงินทอง มากกว่ากลุ่มที่มีระดับอายุน้อยกว่าโดยเฉพาะ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป กับกลุ่มที่มีระดับอายุ 40 ปี ลงมา และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาดา วัลยานนท์ และศินันท์ สุวรรณหงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการเตรียมตัวด้านทรัพย์สินก่อนการเกษียณอายุ และปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้าน ผลตอบแทน สัดส่วนในการออมและการลงทุนต่อรายได้มีความสัมพันธ์ กับอายุ

2.3) ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงิน โดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มี รายได้ต่อเดือนต่างกัน จะทำให้มีความต้องการในการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน ซึ่งผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวิรัตน์, ดวงใจ เขมวิรัตน์, ธาณี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความรู้และทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันชัย แก้วสุมาลี (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มที่มีระดับรายได้สูงกว่ามีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานด้านร่างกาย ด้านจิตใจและด้านทรัพย์สินเงินทอง มากกว่าบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับ รายได้ต่ำกว่าโดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,000 บาทขึ้นไป กับกลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท

2.4) ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษา ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความต้องการวางแผนทางการเงินเหมือนกัน ซึ่งผลไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์ (2552) ได้ศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และการด้านการลงทุน

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาดา วัลยานนท์ และศรินทร์ สุวรรณหงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้านความรู้ความเข้าใจและความเสี่ยง ระยะเวลาการออมและการลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับ การศึกษา และปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้าน ความรู้ความเข้าใจและความเสี่ยง ระยะเวลาการออมและการลงทุนมีความสัมพันธ์ระดับ การศึกษา และปัจจัยการเตรียมตัวด้านทรัพย์สินก่อน การเกษียณอายุ และปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้าน ผลตอบแทน สัดส่วนในการออมและการลงทุนต่อรายได้มีความสัมพันธ์ กับระดับการศึกษา

2.5) ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินโดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครทุกอาชีพต่างมีความต้องการที่จะมีการวางแผนทางการเงินเหมือนกัน ซึ่งผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรพีญ บุญฉาย (2552) ที่ทำการศึกษารื่อง “การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” ที่ว่า อาชีพมีผลต่อการวางแผนทางการเงินและสอดคล้องกับผลการศึกษาของ(บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน), ม.ป.ป.) เนื่องจากอาชีพที่แตกต่างกันย่อมมีแผนการทางการเงินในอนาคตที่ต่างกัน

2.6) ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพ ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพโสด สมรส หม้ายหรือหย่าร้าง ต่างมีความต้องการวางแผนทางการเงินเหมือนกัน ซึ่งผลไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันชัย แก้วสุมาลี (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรม การ เตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มที่มีสถานภาพสมรสมีคู่หรืออยู่ด้วยกัน และ สถานภาพหม้าย หย่าหรือแยกกันอยู่ มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานด้านร่างกาย ด้านจิตใจและด้านทรัพย์สินเงินทอง มากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพโสด และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒน์ ทองพึ้ง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง วิจัยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัย เกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบที่มีนัยสำคัญทางสถิติของข้าราชการครูในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ระดับตำแหน่ง ครูปฏิบัติการ (คศ.1) และครูชำนาญ การ (คศ. 2) เป็นไปตามกรอบการวิจัยที่กำหนด ณ ระดับความเชื่อมั่น 90% โดยปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล คือ สถานภาพสมรสที่มีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการเป็นแนวทางต่อสถาบันการเงินและหน่วยงานเพื่อการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนในการปรับปรุงพัฒนาและสามารถออกผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย ให้ตรงกับความต้องการของผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงินได้ ดังนี้

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงิน ต่างกัน ดังนั้น สถาบันการเงินทั้งภาครัฐและเอกชน ควรจะมีการออกผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความหลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับรายได้ของแต่ละบุคคล เช่น การออกผลิตภัณฑ์เงินฝากประจำสำหรับผู้มี รายได้น้อย ในอัตราดอกเบี้ยพิเศษและมีระยะเวลาการฝากที่สั้นลงรวมถึงควรมีการพัฒนารูปแบบการวางแผนทางการเงินให้มีการครอบคลุมแก่ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในทุกกลุ่มรายได้ และในส่วนของหน่วยงานการลงทุน อาจมีการเสนอผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงในการลงทุนน้อย ได้รับตอบแทนที่มั่นคงและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อกรวางแผนทางการเงินของบุคคลส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยด้านพฤติกรรม ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านความเสี่ยง ปัจจัยด้านการเกษียณอายุ เพื่อให้สามารถพัฒนาแบบการวางแผนทางการเงินให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

2. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ดังนั้นจึงควรขยายขอบเขตด้านประชากรให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เช่น ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในจังหวัดอื่นๆ เพื่อให้เกิดความแตกต่างทางด้านความคิด เพื่อจะได้ผลการวิจัยที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กัญญารัตน์ วงษ์ชมภู. (2555). การเปรียบเทียบพฤติกรรมและการรูปแบบการออมของ พนักงานสถาบันการเงินและข้าราชการในจังหวัดอุดรธานี. การศึกษาอิสระ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พิจิตรา ก้องกิตติงาม. (2558). การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบใหม่จากจุฬาลงกรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาเคหศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์ใจ สุขสวัสดิ์. (2558). ทศนคติเกี่ยวกับเงินและประเภทการใช้จ่ายเงินของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทพร เจริญสุขสวัสดิ์. (2560). การวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. ศึกษาอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรรณรัตน์ ธัญญกิตติกุล. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนกองทุนรวมทองคำผ่านทางบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน. วิจัยเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหอรินทร อุดมเขียร. (2558). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานกรุงเทพ ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตปริญญา, มหาวิทยาลัยวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิรินุช อินละคร. (2559). การเงินบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สนทยา เขมวิรัตน์ และ ดวงใจ เขมวิรัตน์. (2552). การวางแผนทางการเงินของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วิทยุทุนอุดหนุนจากคณะ บริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สนทยา เขมวิรัตน์, ดวงใจ เขมวิรัตน์, ธาณี คงเพชร และ พรประภา แสงสินเจริญชัย. (2555). ความรู้และทัศนะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยุทุน สนับสนุนจากคณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สุขใจ น้ำผุด, อนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม และสมนึก วิวัฒน์. (2557). กลยุทธ์การบริหารการเงิน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุดารัตน์ พิมพ์รัตนกานต์. (2555). การเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ: วี.พรินทร์ (1991).
- สุดฤทัย จันทร์แหม่ซ้อย. (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนด้านการเงิน ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชั้นปี ที่1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จังหวัดนครสวรรค์. ปริญญา การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.